

כט לו חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת יִבְיִנוּ
לְאַחֲרֵיהֶם: לֹא אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלְךָ
וּשְׁנַיִם יִנְיִסוּ רִבְבָה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם
מִכָּרָם וַיְהִי הַסְּגִירָם: לֹא כִּי לֹא כְּצוּרָנוּ
צוּרָם וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים: לֵב כִּי־מִגֶּפֶן
סֶדֶם גִּפְנִים וּמִשְׁדָּמֹת עֲמֹרָה עֲנִבְמוּ
עֲנִב־רוּשׁ אֲשַׁכֵּלֶת מִרְרֹת לָמוֹ: לֵג חֲמַת
תַּנִּינִים יִינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכָזָר:
לֵד הִלְא־הוּא כְּמִס עֲמָדֵי חֲתוּם
בְּאוֹצְרוֹתָי: לֵה לִי נֶקֶם וְשִׁלְּם לָעֵת תִּמְוֹט
רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אִידָם וְחָשׁ עֲתִדָּת
לָמוֹ: לוֹ כִּי־יִדְּוּ יְהוָה עֲמוֹ וְעַל־עֲבָדָיו
יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזָלֶת יָד וְאֶפֶס
עֲצוֹר וְעִזּוֹב: לז וְאָמַר אֲנִי אֱלֹהֵימוֹ צוֹר
חֲסִיוֹ בּוֹ: לח אֲשֶׁר חֲלָב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ
יִשְׁתּוּ יִין נְסִיכָם יִקוּמוּ וַיַּעֲזְרְכֶם יְהִי
עֲלֵיכֶם סִתְּנָה: לט רְאוּ | עֲתָה כִּי אֲנִי
אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי אֲמִית
וְאֲחִיָּה מִחֲצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִיָּדִי
מִצִּיל:

לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריהם
איכה ירדף אחד אלך ושנים יניסו רבבה
אם לא כי צורם מכרם ויהיה הסגירם כי
לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים כי
מגפן סדם גפנים ומשדמות עמורה ענבמו
ענבי רוש אשכלת מדרת למו חמת
תנינים יינם וראש פתנים אכזר הלא הוא
כמס עמדי חתום באוצרתי לי נקם
ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום
אידם וחש עתדת למו כי ידיו יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב ואמר אי אלהימו צור
חסיו בו אשר חלב זבחימו יאכלו ישו
יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם
סתנה ראו עתה כי אני אני הוא ואין
אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי
ואני ארפא ואין מידי מציל

